

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr.1a-249/25
Nr.PIGD 1 1-23126863-03-1a-17042025

Judecătoria Bălți, sediul Central
Judecător: Andrei Guțu

D E C I Z I E

02 aprilie 2026

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În completul compus din:

Președintele ședinței, judecător

Ghenadie Liulca

Judecătorii:

Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

Grefieri:

Doina Știrbu

Cu participarea:

Procurorului:

Liliana Prisacari

Avocatului:

Ilie Gîlcă

a examinat în ordine de apel, în ședință publică, apelul comun al inculpatului Hîncu Constantin și apărătorul acestuia, Ilie Gîlcă, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din data de 28 martie 2025 adoptată în cauza penală prin care:

Hîncu Constantin *****, născut la ***** în satul ***** , cu viza de reședință în satul ***** , număr de identitate ***** , studii medii incomplete, necăsătorit, posesor al buletinului de identitate seria A nr.***** , eliberat la 05.07.2012 de către SEAI Centru Chișinău, antecedente penale:

-sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 27 mai 2019, art.326 alin.(3) lit.a) Cod penal, la pedeapsă cu amendă în mărime de 3500 u.c. ce constituie 175000 lei, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2019 și decizia CSJ din 15 ianuarie 2020.

A fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit.a) Cod penal,

Procedura de înștiințare a participanților a fost respectată.

Termenul de judecare a cauzei:

-în instanța de fond: 04 septembrie 2023-28 martie 2025,

-în instanța de apel: 17 aprilie 2025-02 aprilie 2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, Colegiul penal,

a c o n s t a t a t :

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 28 martie 2025 Hîncu Constantin a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit.a) Cod penal, și în baza acestei legi, i s-a aplicat pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii cet.Hîncu Constantin s-a dispus a se executa în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei închisorii s-a dispus a fi calculat din momentul reținerii inculpatului, pentru executarea pedepsei cu închisoare.

S-a aplicat lui Hîncu Constantin măsură preventivă arestarea preventivă, urmând a fi reținut și plasat în arest preventiv imediat după pronunțarea sentinței.

S-a dispus că măsura preventivă va înceta de drept la data devenirii sentinței definitive.

Căutarea, reținerea și escortarea inculpatului la locul de executare a pedepsei cu închisoare s-a pus în sarcina poliției, iar în partea executării pedepsei s-a pus în sarcina penitenciarului stabilit de Administrația Națională a Penitenciarelor.

Conform art.106 Cod penal s-a supus confiscării speciale de la Hîncu Constantin a sumei de 15.000 euro, echivalentul a 295050 lei la data săvârșirii infracțiunii, ca bunuri rezultate/obținute din activitatea infracțională.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a constatat că, Hîncu Constantin în perioada de timp a lunilor iulie - noiembrie ale anului 2019 susținând că, împreună cu un călugăr din cadrul Mănăstirii Curchi cu numele bisericesc "Onofrei" identificat ca Brașoveanu Rodion și o altă persoană, prezentată ca "Vova" angajat al Centrului Național Anticorupție sau al Procuraturii Anticorupție, are influență asupra procurorilor Procuraturii mun. Chișinău și judecătorilor Judecătoriei mun. Chișinău, care, conform art. 123 alin.(2) Cod penal sunt persoane cu funcție de demnitate publică și care examinau cauza penală în

privința lui Jelimalai Eduard născut la *****, cercetat penal în baza art.164 alin.(2) lit. f), g) Cod penal adică-”răpirea unei persoane, din interes material cu aplicarea armei sau a altor obiecte folosite în calitate de armă” și 189 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal ”șantajul, săvârșit de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate, prin amenințarea cu moartea”, sub pretextul determinării acestora să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și anume ca să adopte o decizie favorabilă, astfel încât în privința lui Jelimalai Eduard să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate, prin estorcare, personal a pretins, acceptat și primit eșalonat pentru sine, de la Jelimalai Elvira *****, care este mama lui Jelimalai Eduard și sora acesteia ***** *****, în mai multe tranșe bani ce nu i se cuvin în sumă totală de 15 000 euro, echivalent a 295 050 lei.

Astfel, Hîncu Constantin susținând ca are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică menționate, cu scopul indicat în context, a pretins și primit de la Jelimalai Elvira *****, care este mama lui Jelimalai Eduard bani după cum urmează:

-în luna iulie 2019 în mun. Chișinău în trei tranșe a primit de la Jelimalai Elvira ***** suma de 5 000 euro;

-la începutul lunii august 2019 în mun. Bălți a primit de la Jelimalai Elvira ***** prin intermediul surorii acesteia ***** suma de 2 000 euro;

-tot în luna august 2019, la domiciliul cet. Jelimalai Elvira *****, din s. *****a primit de la ultima suma de 2 000 euro;

-în luna septembrie 2019 la domiciliul cet. Jelimalai Elvira *****, din s. *****a primit de la ultima suma de 2 000 euro;

-în luna octombrie 2019 la domiciliul cet. Jelimalai Elvira *****, din s. *****a primit de la ultima suma de 2 000 euro;

-tot în luna octombrie 2019 la domiciliul cet. Jelimalai Elvira *****, din s. *****a primit de la ultima suma de 1 500 euro;

-la sfârșitul lunii octombrie 2019 în s. *****a primit de la Jelimalai Elvira ***** prin intermediul surorii acesteia ***** suma de 500 euro.

Prin acțiunile sale Hîncu Constantin a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal - *Traficul de influență, cu următoarele semne calificative: Pretinderea, acceptarea, primirea personal de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției*

sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite cu primirea de bunuri sub formă de bani în proporții deosebit de mari.

În ședința judiciară inculpatul Hîncu Constantin la etapa cercetării judecătorești, etapa audierii și dezbaterilor judiciare, nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, ora și locul ședinței, acesta fiind anunțat în căutare prin ordonanța procurorului din 18 august 2020 (f.d.105-107), totodată prin ordonanța procurorului din 18 august 2020, în temeiul art.169 Cod procedură penală, fiind dispusă reținerea persoanei în baza ordonanței organului de urmărire penală pentru a fi pusă sub învinuire (f.d.108-110).

Prin ordonanța procurorului din 22 iunie 2023, în temeiul art.291¹ Cod procedură penală, a fost dispusă finalizarea urmăririi penale în lipsa învinuitului, autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție din 03 iulie 2023 (f.d.172-174, 178-181).

La 13 martie 2025, prin cerere scrisă inculpatul Hîncu Constantin a solicitat în temeiul prevederilor art.321 alin.(2) pct.3 Cod procedură penală examinarea cauzei penale în lipsă, fiind plecat în Franța încadrat în câmpul muncii, la fel solicitând examinarea cauzei penale în procedura simplificată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, menționând că nu are obiecții asupra probelor administrate și expuse în rechizitoriu și nu solicită prezentarea probelor noi.

Instanța a decis judecarea cauzei în lipsa inculpatului, conform art.321 alin.(2) pct.3) Cod procedură penală, constatând că inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa.

În conformitate cu art. 351, 352 Cod de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în ședință publică, în limba de stat, fără participarea inculpatului Hîncu Constantin, în prezența apărătorului Pleșca Alexandru.

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, aceasta a fost contestată cu apel de către avocatul Gîlca Ilie în interesul inculpatului Hîncu Constantin solicitându-se admiterea cererii de apel, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 28 martie 2025 în partea stabilirii pedepsei lui Hîncu Constantin și pronunțarea unei hotărâri noi în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Hîncu Constantin, recunoscut vinovat de

comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 6000 unități convenționale.

În motivarea apelului a invocat următoarele argumente:

- sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 28 martie 2025, este ilegală și neîntemeiată în latura individualizării pedepsei penale.
- instanța de fond la individualizarea pedepsei inculpatului Hîncu Constantin, în mod eronat a reținut în calitate de circumstanță agravantă, agravanta prevăzută la art. 77 lit. a) Cod penal - a) săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, or aceasta nu poate fi apreciată ca agravantă în sensul indicat dacă la momentul săvârșirii faptei persoana nu avea statut de condamnat, or potrivit art. 65 alin. (3) pct.1) Cod de procedură penală, persoana în privința căreia sentința a devenit definitivă se numește condamnat, dacă sentința este, parțial sau integral, de condamnare, astfel, sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 27 mai 2019, la care face referire instanța de fond la individualizarea pedepsei, a devenit definitivă la 11 septembrie 2019, când a fost pronunțată decizia Curții de Apel Chișinău prin care a fost menținută, astfel se constată că la momentul săvârșirii infracțiunii (iulie 2019), Hîncu Constantin nu avea statut de condamnat deoarece sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 27 mai 2019, nu a devenit definitivă, prin urmare nu putea fi reținută la individualizarea pedepsei agravanta prevăzută la art. 77 lit. a) Cod penal, prin faptul dat clientului său fiindu-i agravată nejustificat situația, deci circumstanțe care agravează răspunderea lui Hîncu Constantin, nu există, fiind doar atenuante.
- și-a expus dezacordul cu faptul, că deși în sentința contestată instanța de fond la individualizarea pedepsei reține în calitate de circumstanțe atenuante repararea benevolă a pagubei pricinuite și recunoașterea vinovăției, îi aplică inculpatului Hîncu Constantin o pedeapsă excepțională, și anume pedeapsa cu închisoarea ceea ce nu este corect.
- partea vătămată Jelimalai Eduard a declarat că nu are pretenții materiale față de inculpat, având în vedere faptul că prejudiciul cauzat în sumă de 15000 euro, a fost recuperat pe deplin și nu dorește ca Hîncu Constantin să fie pedepsit cu închisoarea, deoarece l-a iertat pe cel din urmă.
- recunoașterea integrala a vinei și repararea prejudiciului de către inculpat, sunt un cumul de circumstanțe atenuante, care indică în mod incontestabil asupra faptului că inculpatul Hîncu Constantin nu prezintă pericol pentru societate și reeducarea și corectarea acestuia este posibilă fără aplicarea pedepsei cu închisoarea. Instanța de

fond însă, a neglijat aceste circumstanțe atenuante aplicând cea mai severă pedeapsă, care nu este una echitabilă.

- pedeapsa penală aplicată de către instanța de fond inculpatului Hîncu Constantin prin sentința din 28 martie 2025, nu corespunde principiului proporționalității, deoarece pe lângă faptul că de către inculpat a fost restituit în mod integral prejudiciul părții vătămate în sumă de 15000 euro, instanța de judecată a dispus și confiscarea specială de la inculpat a sumei de 15000 euro, ceea ce reprezintă o povara foarte mare pusă în sarcina inculpatului.

- instanța de fond nu a ținut cont nici de personalitatea inculpatului Hîncu Constantin la individualizarea pedepsei, care nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, la locul de trai este caracterizat pozitiv, se află în relații de concubinaj, concubina acestuia Trelea Violeta este însărcinată, circumstanțe ce indică incontestabil asupra faptului că inculpatul nu este periculos pentru societate, acesta a conștientizat și se căiește sincer pentru cele săvârșite iar corectarea și reeducarea acestuia este posibilă, fără aplicarea pedepsei sub formă de închisoare.

- consideră că pedeapsa penală urmează să-și atingă scopul, iar corectarea și reeducarea inculpatului Hîncu Constantin este posibilă fără aplicarea față de acesta a unei pedepse privative de libertate.

- pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța inferioară, nu corespunde nici principiului proporționalității. și nici scopului pedepsei penale elucidat în art. 61 alin. (2) Cod penal, iar stabilirea pedepsei cu închisoarea luând în considerație gravitatea infracțiunii comise și urmările acesteia, nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale, ci din contra, stabilim că pedeapsa aplicată inculpatului este excesivă în comport cu faptele acestuia, or aplicarea unei pedepse disproporționate persoanei, în raport cu faptele comise de acesta, poate avea consecințe grave cu privire la reîncadrarea acestuia în societate, resocializarea și prevenirea comiterii de noi infracțiuni.

- consideră că în cazul în care față de inculpatul Hîncu Constantin va fi aplicată o pedeapsă penală sub formă de amendă în mărime de 6000 unități convenționale, pedeapsa va fi echitabilă, deoarece ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune, iar pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale,

cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

- stabilirea pedepsei cu amenda, va fi una echitabilă, deoarece în cazul lui Hîncu Constantin s-a constatat un cumul de circumstanțe atenuante prevăzute la art. 76 Cod penal și nu există circumstanțe care agravează răspunderea, mai mult, consideră că stabilirea pedepsei sub formă de amendă în privința lui Hîncu Constantin este una mai rezonabilă și oportună decât pedeapsa cu închisoarea, deoarece amenda achitată de către inculpat va fi folosită în interese publice.

-constată că inculpatului Hîncu Constantin, în cazul unei individualizări legale a pedepsei penale, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă penală sub formă de amendă în mărime de 6000 unități convenționale, or condamnarea acestuia la privațiune de libertate cu executare reală, nu reprezintă o pedeapsă echitabilă și echivalentă în coraport cu faptele comise și cu personalitatea acestuia, fiind prea aspră.

- la moment inculpatul Hîncu Constantin se află într-o situație materială împovărătoare, motiv pentru care se solicită ca în situația în care instanța de judecată îi va aplica inculpatului Hîncu Constantin pedeapsa sub formă de amendă, să fie dispusă achitarea amenzii în rate timp de până la 5 ani.

Argumentele participanților:

Inculpatul Hîncu Constantin fiind legal citat în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, totodată Colegiul penal ținând cont de faptul că reieșind din cele relatate de către avocat inculpatul Hîncu Constantin cunoaște despre ședința de judecată de astăzi, în instanța de fond inculpatul a depus o cerere de examinare în lipsă, cerere susținută de inculpat și actualmente, astfel s-a considerat posibil și s-a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului, cu prezența apărătorului-apelant Ilie Gîlca.

Avocatul Ilie Gîlca în interesul inculpatului Hîncu Constantin în ședința instanței de apel a susținut cererea de apel depusă menționând că apărarea a contestat sentința instanței de fond doar în latura individualizării pedepsei penale de 4 ani închisoare în rest urmând a menține dispozițiile acesteia.

S-a solicitat indulgența instanței acordându-se clientului său încă o șansă pentru a se corecta, or acesta a recunoscut faptele care i-au fost incriminate conform rechizitoriului din anul 2020 el, nu este prezent în Republica Moldova, totodată la f.d. 61 vol. 3 sunt declarațiile părții vătămate Jelimalai Elvira care a declarat că Hîncu Constantin a reparat integral prejudiciul cauzat depunând în acest

sens și cerere prin care a solicitat retragerea acțiunii civile. A subliniat și faptul, că Hîncu Constantin și-a întemeiat o familie și are un copil minor la întreținere din concubinaj, astfel consideră apărarea că plasarea lui în detenție după 7 ani și după repararea prejudiciului este una neproportională.

A indicat și la faptul, că deși în cererea de apel s-a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă sunt de acord și cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art. 90 Cod penal, or numitul mai are de achitat suma de 15 000 Euro în folosul statului, iar în cazul plasării acestuia în detenția faptul dat va fi foarte anevoios. Consideră că inculpatul poate fi corectat și fără plasarea acestuia în detenție solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde.

Procurorul Lilia Prisacari în ședința instanței de apel a solicitat respingerea ca vădit nefondată cererea de apel depusă de către apărare în interesul inculpatului cu menținerea sentinței instanței de fond inclusiv în latura penală, or instanța de judecată la stabilirea pedepsei a ținut cont atât de personalitatea inculpatului care nu este la prima sa abatere, anterior fiind condamnat pentru infracțiune similară, nu a stat pe calea corijării și a comis din nou infracțiune. Instanța a ținut cont și de comportamentul inculpatului până la săvârșirea infracțiunii cât și după, acesta fiind anunțat în căutare, iar cauza a fost examinată în procedură generală în lipsa lui. A menționat că prin soluția instanței de fond s-a dispus confiscarea specială contravalorii a 15 000 Euro care la fel nu a fost executată de către inculpat, mai mult decât atât o altă pedeapsă inclusiv și prin suspendarea condiționată sau amenda va fi imposibil de executat, ori persoana respectivă nu se află pe teritoriul Republicii Moldova. La fel instanța de fond a ținut cont și de gravitatea infracțiunii pe care el a comis-o și circumstanțele comiterii acestei infracțiuni și trebuie de ținut cont și de interesele părții vătămate care a trecut printr-o etapă complicată în viața ei în legătură cu comiterea infracțiunii de către Hîncu Constantin.

Aprecierea instanței de apel:

Verificând argumentele apelului declarat la caz în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, ținând cont de opiniile participanților la proces, Colegiul a ajuns la concluzia că apelul declarat de avocatul Gîncea Ilie în interesul inculpatului Hîncu Constantin urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței în latura pedepsei penale, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din considerentele ce succed.

Conform art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Art. 414 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală, prevede că, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, în conformitate cu art. 415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În speță, se atestă faptul, că cauza penală de învinuire a lui Hîncu Constantin deși a fost examinată în procedură generală, inculpatul printr-o cerere expedită în adresa instanței a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată recunoscând faptele imputate și probele acumulate de organul de urmărire penală, ceea, de către instanța de fond fiind respinsă solicitarea dată or, examinarea cauzei a avut loc în lipsa inculpatului, iar examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală nu se admite în lipsa persoanei pentru că această procedură este condiționată de consimțământul expres și personal al inculpatului, exprimat în anumite condiții de legalitate și solemnitate, solicitare care urmează făcută personal de inculpat, presupune asumarea conștientă a consecințelor (cum ar fi o eventuală reducere a pedepsei) și deci nu poate fi substituită de avocat sau de alt reprezentant. La fel judecătorul trebuie să verifice dacă inculpatul înțelege consecințele procedurii simplificate, declarația de recunoaștere este făcută liber și necondiționat iar cererea este autentică și serioasă chestiuni ce nu pot fi verificate în lipsa persoanei. La fel procedura simplificată este o excepție de la dreptul la un proces penal complet și contradictoriu, prin

urmare ea presupune renunțarea voluntară la anumite garanții procesuale (cum ar fi audierea martorilor), tocmai de aceea, trebuie tratată cu rigurozitate și nu se poate desfășura fără ca inculpatul să fie prezent și să își exprime acordul în mod direct.

În consecința celor reținute supra Colegiul penal ține să menționeze, că prezenta cauză deși a fost judecată în prima instanță în procedura generală, totuși nici inculpatul Hîncu Constantin și nici apărătorul său nu au obiectat printr-o cerere de apel asupra soluției emise la caz, referitor la încadrarea juridică a acțiunilor în temeiul art. 326 alin./ (3) lit.a) Cod penal, fiind criticată doar în latura penală solicitându-se atenuarea pedepsei stabilite în sensul stabilirii unei amenzi sau suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoarea prin aplicarea art. 90 Cod penal, latură în care Colegiul penal și se va expuse.

Respectiv, analizând actul judecătoresc contestat prin prisma invocărilor din apelul declarat de apărare, Colegiul apreciază întemeiate criticele aduse, confirmându-se faptul aplicării nejustificate a pedepsei cu închisoarea cu executarea reală a acesteia.

Astfel, se va casa sentința în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Hîncu Constantin îi va fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal prin aplicarea mecanismului suspendării condiționate a executării acesteia.

Totodată Colegiul menționează că reieșind din conținutul apelului formulat și argumentele participanților la proces, Colegiul penal conchide că potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a

prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Colegiul penal notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

La fel, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Sub imperiul normelor enunțate, se reține că corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Pedeapsa inechitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare, cauzând noi suferințe, corespunzător, neatingând scopul de corectare și reeducare, ci de generare a mobilurilor negative.

Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Astfel, la aplicarea pedepsei se ia în considerație, în mod prioritar, personalitatea infractorului, caracteristica deplină a personalității acestuia făcută în baza tuturor însușirilor fizice și psihice ale acestuia, particularități care s-au manifestat nu numai prin fapta comisă, dar și în timpul vieții și activității infractorului în alte condiții.

La fel, instanța de apel reține că un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului.

În acest sens Colegiul penal constată că, instanța de fond la individualizarea pedepsei inculpatului a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului Hîncu Constantin pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, contrar alegațiilor apărătorului aceasta încadrându-se în limitele prevăzute de legiuitor pentru fapta constatată și reținută ca fiind dovedită în sarcina inculpatului conform art. 326 alin. (3) lit.a) Cod penal, ținându-se cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune care potrivit art. 16 alin.(4) Cod penal, se clasifică ca infracțiune gravă, anterior a fost supus răspunderii penale pentru infracțiune similară, condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din 27 mai 2019 în baza art.326 alin.(3) lit.a) Cod penal, la pedeapsă cu amendă în mărime de 3500 u.c. ce constituie 175.000 lei, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2019 și decizia CSJ din 15 ianuarie 2020 (vol.I f.d.179 vol.II, f.d.62-66); la evidența medicului narcolog, psihiatru nu se află.

De asemenea relevant s-a ținut cont și de existența circumstanțelor atenuante conform art.76 Cod penal: repararea benevolă a pagubei pricinuite, recunoașterea vinovăției și a circumstanței agravante prevăzute la art.77 Cod penal: - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, astfel în concordanță cu cele reținute supra just s-a concluzionat referitor la faptul, căo pedeapsă mai blândă la acea etapă nu și-ar fi atins utilitatea, însă la

moment instanța de apel, făcând uz de principiul potrivit căruia apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, inclusiv și sub aspectul continuării procesului de individualizare a pedepsei, ajunge la concluzia că scopul pedepsei penale poate fi atins și fără privarea inculpatului de libertate, prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, din care motiv se impune necesitatea admiterii apelului avocatului Gîlca Ilie și casării parțiale a sentinței în latura pedepsei, în acest sens ținând cont de vârsta relativ tânără a inculpatului Hîncu Constantin (***** a.n.), de faptul că la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, deși a fost în conflict cu legea fiind sancționat cu amendă a executat integral pedeapsa stabilită, totodată la locul de trai inculpatul se caracterizează pozitiv, a restituit prejudiciul părții vătămate care nu are careva pretenții materiale față de acesta, totodată la materialele cauzei nefiind informații referitor la admiterea de către inculpat a încălcărilor de ordin contravențional.

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute la art. 326 alin. (3) lit.a) Cod penal, stabilindu-i inculpatului Hîncu Constantin pedeapsa practic mai mult la limita minimală în cuantum nominalizat în dispozitivul sentinței.

Într-o altă ordine de idei, instanța de apel notează că după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii pedepsei cu închisoarea, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probațiune stabilit de instanța de judecată.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, poate ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită și poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cânt în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art.90 Cod penal privind aplicabilitatea normei date constă în concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia.

În formarea acestei convingeri instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege. Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

În acest context Colegiul penal, apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei, ținând cont de personalitatea inculpatului Hîncu Constantin, chestiuni descrise supra, precum și luând în considerare politica penală a statelor europene ce derivă din recomandările Comitetului de Miniștri ai Consiliului Europei, potrivit căreia instanțele de judecată ar trebui să recurgă mai des la pedepse alternative detențiunii când este cazul, instanța de apel apreciază că nu este rațional ca Hîncu Constantin să execute real pedeapsa sub formă de închisoare stabilită prin sentința Judecătorei Bălți sediul Central din data de 28 martie 2025, considerând că inculpatul merită o șansă de a demonstra că corectarea sa este posibilă cu aplicarea unei pedepse cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Colegiul penal apreciază că o astfel de soluție va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovaților și a plasării acestora în mediul penitenciar.

Prin urmare, instanța de apel apreciază că în prezenta cauză personalitatea inculpatului prezintă garanțiile unei conduite ce permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență și de a acorda acestuia posibilitatea de a păși pe calea corectării și reeducării și de a trage concluziile necesare și de a demonstra că infracțiunea comisă este un incident în viața sa. Or, corectarea inculpatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

Tot în acest sens Colegiul penal notează că, pe durata perioadei de probațiune și situația în care aceasta o va pune pe inculpat, care va fi obligat

permanent să-și adapteze comportamentul la obligațiile impuse de către instanță, reeducarea inculpatului va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale și inclusiv al celei generale va fi atins în condițiile suspendării condiționate a executării pedepsei.

Astfel, în cazul în care inculpatul Hîncu Constantin va săvârși în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se va soluționa de către instanța de judecată.

În acest sens, Colegiul judiciar menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca ”prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Prin urmare, instanța de apel, ghidându-se de principiul echității pedepsei penale, conchide irațională executarea de către Hîncu Constantin a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani stabilită prin sentința Judecătorei Bălți sediul Central din data de 28 martie 2025 și în temeiul art. 90 Cod penal va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 2 (doi) ani, în perioada respectivă ultimul urmând să dea dovadă de o responsabilitate civică și socială la nivel maxim, iar prin comportament ireproșabil și utilitate publică să demonstreze lipsa necesității de a pune în executare pedeapsa cu închisoarea.

Finalmente, ținând cont de efectul devolutiv al apelului și limitele acestuia, Colegiul penal concluzionează asupra temeiniciei soluției primei instanțe în latura supunerii confiscării speciale de la Hîncu Constantin a sumei de 15.000 euro, echivalentul a 295050 lei la data săvârșirii infracțiunii, ca bunuri rezultate/obținute din activitatea infracțională, precum și în latura corpurilor delictive.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite apelul avocatului Ilie Gîlca declarat împotriva sentinței Judecătorei Bălți sediul Central din 28 martie 2025, cu casarea parțială a respectivei sentințe în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului

stabilit pentru prima instanță, în sensul descris supra, iar în rest sentința urmează a fi menținută fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 2), art. art. 416-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Apelul avocatului Gîlca Ilie în interesul inculpatului Hîncu Constantin declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 28 martie 2025 se admite, cu casarea parțială a respectivei sentințe în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa sub formă de 4 (patru) ani închisoare stabilită lui Hîncu Constantin prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 2 martie 2025 se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) an.

În temeiul lit. a) alin. (6) art. 90 Cod penal, inculpatul Hîncu Constantin se obligă să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Se revocă măsura preventivă arestul preventiv aplicată prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din data de 28 martie 2025 și se anulează dispozițiile de căutare în privința lui Hîncu Constantin.

În rest, dispozițiile sentinței instanței de fond se mențin fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia integrală pronunțată public la data de 02 aprilie 2026.

Președintele ședinței, judecător:

Ghenadie Liulca

Judecătorii:

Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache